

Možnosti politiky, jak uvést do rovnováhy výběr a rovnost

Aby se uskutečnil jakýkoliv výběr, musí existovat alternativy, z nichž lze vybírat, ale ty by měly být k dispozici pro všechny rodiny a neměly by prohlubovat nerovnosti ani zhoršovat segregaci. Schémata výběru školy lze navrhnout a řídit způsobem, který propojuje poskytování různorodých možností rodičům a zároveň omezuje negativní dopad na rovnost. Schémata kontrolovaného výběru umožňují zkombinovat výběr s úvahami o rovnosti ve vzdělávání. Kromě toho politiky podporující ty, kteří mají možnost nejmenšího výběru, a omezující schopnost škol vybírat si žáky mohou vyrovnávat tržní mechanismy pomocí rovnoměrného rozložení žáků do škol.

Je třeba zvážit schémata kontrolovaného výběru, aby bylo možné zkombinovat výběr rodičů a rovnost

Programy kontrolovaného výběru, které se rovněž nazývají flexibilní plány zápisu do škol, jsou modely rozdělování žáků, které umožňují rodičům výběr školy a zároveň se snaží zmírnit riziko zvýšené segregace. Tato schémata počítají se zavedením mechanismů, které zabezpečí, že rozložení dětí do škol je rozmanité (z hlediska sociálně-ekonomického statutu rodičů, etnického původu apod.), odpovídají sociálnímu složení a v případě většího zájmu o danou školu, než je její kapacita, zajistí, že znevýhodněné děti nejsou automaticky vyloučeny.

Mechanismy rozdělování žáků do škol se mezi zeměmi liší a jejich efektivita záleží na schopnosti sladit preference rodičů s ohledem na kvalitu školy s konzistentním využíváním prioritních kritérií, která jsou výhodná pro znevýhodněné žáky. Mechanismus rozdělování žáků rovněž vyžaduje určitý stupeň centralizace, aby bylo možné předcházet neefektivnosti, která by vyplynula z možnosti několika registrací, a zabránit zbytečným prodlevám a vyšším administrativním nákladům (viz vybraný příklad uvedený v rámečku 2.5).